

ЛОВЪ НА МАЙМУНИ

Ловцитѣ, които бродятъ изъ африканскитѣ лесове и се промѣкватъ подъ заплетенитѣ съ виещи се растения клони, се опитватъ по различни начини да

ловятъ живи маймуни. Тѣ поставятъ примки, правятъ ями, но най-често предпочитатъ да се възползуватъ отъ любопитството на маймуната.

Тия малки, човѣкоподобни животни се опитомяватъ лесно и се научватъ да се обличатъ като човѣка, да се хранятъ като него и пр. Маймунитѣ приличатъ на човѣка и по своето любопитство. Това, именно, използватъ ловцитѣ-туземци, за да ловятъ маймуни.

На нѣкое дърво, гдето твърде често минаватъ маймуни, туземцитѣ завързватъ здраво нѣкоя празна кратуна. На горния край на кратуната тѣ правятъ неголѣмъ отворъ, колкото да може да се мушне предната лапа на маймуната. Въ тая картуна поставятъ орѣхи. Когато подухне вѣтръ, кратуната се клати, и орѣхитѣ почватъ да хлопатъ. Тоя особенъ шумъ привлича вниманието на маймуната и възбужда любопитството ѝ. Тя мушва лапата си вжтре въ кратуната, да разбере по-добре, какво има тамъ. И улавя единъ орѣхъ. Сега, обаче, лапата е свита на юмрукъ и по такъвъ начинъ не е възможно, така свита съ орѣха, да се измъкне навънъ. Ловцитѣ, които сж поставили кратуната, заставатъ скрити наблизо.

Щомъ забележатъ, че маймуната си е мушнала лапата въ кратуната и прави движения да я освободи, тѣ се спускатъ къмъ дървото. Маймуната вижда хората, чувствува, че ще бжде заловена, но не се сѣща да пусне орѣха — да освободи и да измъкне лапата си.

Така впримчена, маймуната се мѣта безпомощно, и ловцитѣ, безъ много мжка, ѝ надѣватъ примка и я залавятъ жива.

3.